

2 kwietnia 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 1102.

Antoni Nadachowski,
Wiedeń (Austria).

Kl. 63 d₆.

B60b 23/08

Sposób przymocowywania obręczy na kole.

Patent dodatkowy do patentu Nr. 1101.

Zgłoszono: 16 sierpnia 1919 r.

Udzielono: 27 listopada 1924 r.

Pierwszeństwo: 26 września 1918 r. (Austria).

Najdłuższy czas trwania patentu do dnia 27 listopada 1939 r.

Wykonanie przymocowania obręczy na kole, stanowiące przedmiot głównego patentu, wymaga zastosowania na obręczy silnej nasady *b'*, służącej do przyjęcia wpuszczanych głowic klinów.

Ponieważ obecnie używane zwykle obręcze są zaopatrzone w zbyt słabe do powyższego celu nasady, okazało się niezbędnem takie wykonanie przymocowania, które umożliwiłoby zastosowanie poprzeczników.

Na załączonym rysunku przedstawiono takie wykonanie.

Na fig. 1 i 2 przedstawiono w przekroju i widoku bocznym jedno z miejsc złączenia pomiędzy obręczą i tarczą kołową, na fig. 3 i 4 — boczny i końcowy widok kołka klinowego i na fig. 5, 6 i 7 — zacisk wpustowy.

Okrągły sworzень *f* przechodzi nie przez całą szerokość dzwonu, i kończy się już przed powierzchnią zetknięcia tarczy *a* z nasadą *b'* na obręczy, dzięki czemu odpada nitowanie ze strony nasady na obręczy. Żeby zapobiec przekręcaniu obręczy *b* otwór dla sworznia wchodzi na kilka milimetrów w głąb obręczy *b*, i w ten sposób okrągły trzpień sworznia *f* znajduje się częściowo w tarczy, częściowo w obręczy koła, przez co zostaje osiągnięte zaklinowanie, które przez opór sworznia uniemożliwia przekręcanie obręczy.

Przekręcanie obręczy w bok jest uniemożliwione przez zacisk wpustowy *r* i przez zaryglowanie głowicy sworznia *d* w żłobku *n*, które przeszkadza wypadaniu sworznia; dla zupełnego za-

bezpieczenia się od wypadania sworznia, zacisk r w miejscach wycięć p zostaje wypilowany ukośnie w ten sposób, by wprowadzona w stanie rozgrzanym głowica d wypełniła wspomniane ukośne rowki s , co przedstawia drugie, pewne zabezpieczenie od wypadania sworznia.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób przymocowywania obręczy do kół, tem znamienny, że okrągły swo-

rzeń (f) przechodzi nie przez całą szerokość dzwonu, a kończy się przed powierzchnią zetknięcia się tarczy (a) z nasadą (b') na obręczy i leży jednocześnie w prześwicie tarczy (a) i obręczy (b) koła i, że przez skosy (s) wycięć (p) w zacisku (r) jest zupełnie zabezpieczony od wypadania.

Antoni Nadachowski.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig.1

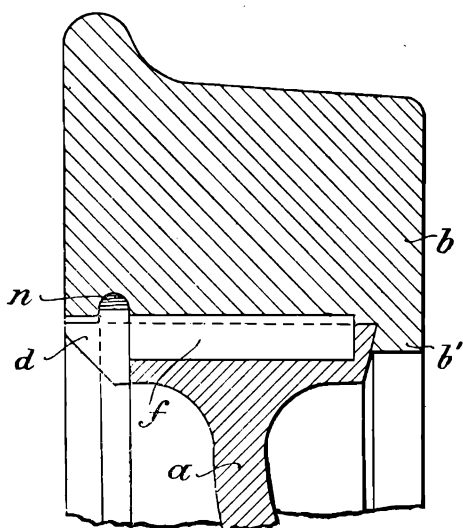

Fig.2

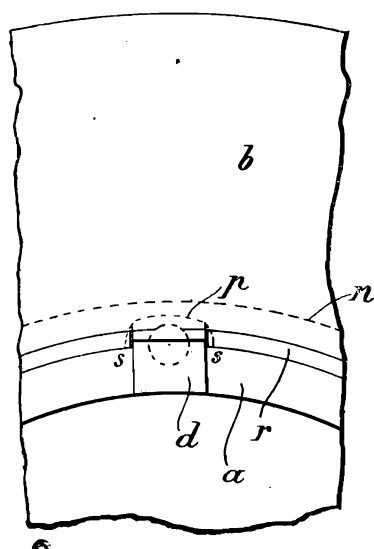

Fig.3

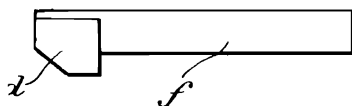

Fig.4

Fig.7

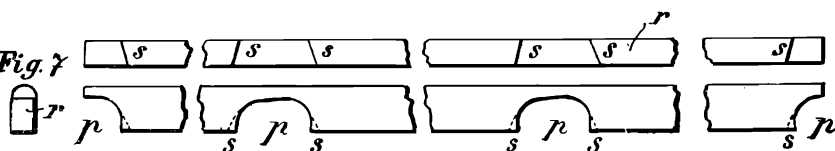

Fig.5

Fig.6